

— w konsekwencji — stwierdzenie nieważności decyzji 2011/782/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. oraz rozporządzenia (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. i aktów wykonawczych do nich w zakresie, w jakim dotyczą skarżącego,

— obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty, które co do zasady są identyczne z zarzutami przytoczonymi w sprawach T-432/11 Makhlouf przeciwko Radzie (¹) oraz T-433/11 Makhlouf przeciwko Radzie (²) lub do nich podobne

(¹) Dz.U. C 290 z 2011 r., s. 13

(²) Dz.U. C 290 z 2011 r., s. 14

Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2012 r. — Cham przeciwko Radzie

(Sprawa T-101/12)

(2012/C 151/53)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Cham Holding Co. SA (Damaszek, Syria) (przedstawiciel: E. Ruchat, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;

— w konsekwencji — stwierdzenie nieważności decyzji 2011/782/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. oraz rozporządzenia (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. i aktów wykonawczych do nich w zakresie, w jakim dotyczą skarżącego,

— obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty, które co do zasady są identyczne z zarzutami przytoczonymi w sprawach T-432/11 Makhlouf przeciwko Radzie (¹) oraz T-433/11 Makhlouf przeciwko Radzie (²) lub do nich podobne

(¹) Dz.U. C 290 z 2011 r., s. 13.

(²) Dz.U. C 290 z 2011 r., s. 14.

Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2012 r. — Sorouh przeciwko Radzie

(Sprawa T-102/12)

(2012/C 151/54)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Sorouh Joint Stock Company (Damaszek, Syria) (przedstawiciel: E. Ruchat, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;

— w konsekwencji — stwierdzenie nieważności decyzji 2011/782/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. oraz rozporządzenia (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. i aktów wykonawczych do nich w zakresie, w jakim dotyczą skarżącego,

— obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty, które co do zasady są identyczne z zarzutami przytoczonymi w sprawach T-432/11 Makhlouf przeciwko Radzie (¹) oraz T-433/11 Makhlouf przeciwko Radzie (²) lub do nich podobne

(¹) Dz.U. C 290 z 2011 r., s. 13.

(²) Dz.U. C 290 z 2011 r., s. 14.

Skarga wniesiona w dniu 24 lutego 2012 r. — T&L Sugars i Sidul Açúcares przeciwko Komisji

(Sprawa T-103/12)

(2012/C 151/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: T&L Sugars Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) i Sidul Açúcares, Unipessoal Lda (Santa Iria de Azóia, Portugalia) (przedstawiciele: D. Waelbroeck, adwokat i D. Slater, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska i Unia Europejska reprezentowana przez Komisję Europejską

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie, że niniejsza skarga o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 263 ust. 4 TFUE lub zarzut niezgodności z prawem na podstawie art. 277 TFUE w odniesieniu do rozporządzenia nr 1240/2011, rozporządzenia nr 1308/2011, rozporządzenia nr 1239/2011, rozporządzenia nr 1281/2011, rozporządzenia nr 1316/2011, rozporządzenia nr 1384/2011, rozporządzenia nr 27/2012 i rozporządzenia nr 57/2012 są dopuszczalne i zasadne;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1240/2011 z dnia 30 listopada 2011 r. ustanawiającego nadzwyczajne środki w odniesieniu do udostępniania cukru pozakwotowego i izoglukozy pozakwotowej na rynku Unii z zastosowaniem obniżonej opłaty za przekroczenie kwoty krajowej w roku gospodarczym 2011/2012 (Dz.U. L 318, s. 9);
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1308/2011 z dnia 14 grudnia 2011 r. ustalającego współczynnik przydziału, odrzucającego dalsze wnioski i zamykającego okres składania wniosków w odniesieniu do dostępnych ilości pozakwotowego cukru do sprzedania na rynku Unii z zastosowaniem obniżonej opłaty za przekroczenie kwoty krajowej w roku gospodarczym 2011/2012 (Dz.U. L 332, s. 8);
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1239/2011 z dnia 30 listopada 2011 r. otwierającego stały przetarg na przywóz cukru objętego kodem CN 1701 z zastosowaniem obniżonej stawki celnej w roku gospodarczym 2011/2012 (Dz.U. L 318, s. 4);
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1281/2011 z dnia 8 grudnia 2011 r. w sprawie minimalnej stawki cła ustalanej w związku z pierwszym częściowym zaproszeniem do składania ofert w ramach postępowania o udzielenie zamówienia otwartego rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1239/2011 (Dz.U. L 327, s. 60);
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 316/2011 z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie minimalnej stawki cła ustalanej w związku z drugim częściowym zaproszeniem do składania ofert w ramach postępowania o udzielenie zamówienia otwartego rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1239/2011 (Dz.U. L 334, s. 16);
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1384/2011 z dnia 22 grudnia 2011 r. w sprawie minimalnej stawki cła ustalanej w związku z trzecim częściowym zaproszeniem do składania ofert w ramach postępowania o udzielenie zamówienia otwartego rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1239/2011 (Dz.U. L 343, s. 33);
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 27/2012 z dnia 12 stycznia 2012 r. w sprawie minimalnej stawki cła na cukier ustalanej w związku z czwartym częściowym zaproszeniem do składania ofert w ramach postępowania o udzielenie zamówienia otwartego rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1239/2011 (Dz.U. L 9, s. 12); oraz
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 57/2012 z dnia 23 stycznia 2012 r. zawierającego przetarg otwarty rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1239/2011 (Dz.U. L 19, s. 12);
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie, że zarzut nielegalności w odniesieniu do art. 186 lit. a) i art. 187 rozporządzenia nr 1234/2007⁽¹⁾ jest dopuszczalny i zasadny oraz stwierdzenie, że przepisy te są niezgodne z prawem, a także stwierdzenie nieważności spornych rozporządzeń, które bezpośrednio bądź pośrednio opierają się na tych przepisach;
- zobowiązanie UE reprezentowanej przez Komisję do naprawy wszelkich szkód poniesionych przez skarżące w wyniku naruszenia przez Komisję jej zobowiązań prawnych oraz ustalenie wysokości odszkodowania za szkodę poniesioną przez skarżące w okresie od dnia 1 kwietnia 2011 r. do dnia 29 stycznia 2012 r. na kwotę 87 399 257 EUR powiększoną o wysokość wszelkich dalszych strat poniesionych przez skarżące po tej dacie lub wszelkie inne kwoty odzwierciedlające szkodę, jaka została lub zostanie poniesiona przez skarżące, jeśli zostanie to przez nie wykazane w trakcie niniejszego postępowania, w szczególności przy uwzględnieniu w należyty sposób szkód przyszłych;
- zasądzenie odsetek — według stopy ustalonej ówczesznie przez Europejski Bank Centralny dla głównych operacji refinansowych powiększonej o dwa punkty procentowe lub według innej właściwej stopy określonej przez Trybunał — od kwoty należnej od daty wydania wyroku Trybunału do dnia zapłaty;
- obciążenie Komisji wszystkimi kosztami i wydatkami związanymi z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady niedyskryminacji, w ten sposób, że zaskarżone akty dyskryminują rafinerie cukru trzcinowego wobec zakładów przetwórstwa buraków cukrowych.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia rozporządzenia nr 1234/2007 i braku właściwej podstawy prawnej, w ten sposób, że pozwana nie posiada uprawnień do zwiększania kwot i jest zobowiązana do nakładania wysokich, odstraszących opłat za udostępnianie pozakwotowego cukru ani nie posiada upoważnienia, ani uprawnień do zastosowania takiego rodzaju środków, których nigdy nie przewidziano w podstawowym rozporządzeniu.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady pewności prawa, w ten sposób, że w rozporządzeniu nr 1239/2011 i w jego rozporządzeniach wykonawczych stworzono system, zgodnie z którym należności celne nie są przewidywalne i ustalane poprzez stosowanie spójnych, obiektywnych kryteriów, lecz są raczej określane subiektywną gotowością do płacenia bez rzeczywistego związku z rzeczywistymi importowanymi produktami.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności w zakresie w jakim pozwana mogła łatwo zastosować mniej restrykcyjne środki, które nie byłyby podjęte wyłącznie na szkodę rafinerii importujących.
- 5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia uzasadnionych oczekiwań, w ten sposób, że pozwana nie poszanowała uzasadnionych oczekiwań skarżących do bycia potraktowanymi w zrównoważony, uczciwy i niedyskryminujący sposób.
- 6) Zarzut szósty dotyczący naruszenia zasad staranności, sumienności i dobrej administracji, w ten sposób, że pozwana najpierw nie podjęła żadnych działań, pomimo powtarzanych ostrzeżeń o zakłóceniach rynku, następnie zastosowała środki oczywiście niewłaściwe do usunięcia tych zakłóceń, a czyniąc to naruszyła ustanowioną przez Radę równowagę pomiędzy producentami krajowymi a rafineriami importującymi.

W celu stwierdzenia nieważności rozporządzenia nr 57/2012 skarżące wskazują jedynie zarzuty pierwszy, czwarty i szósty.

Tytułem żądania ewentualnego skarżące wskazują powyższe podstawy stwierdzenia nieważności w odniesieniu do rozporządzenia nr 1239/2011 i rozporządzenia nr 1308/2011, jako zarzut nielegalności na podstawie art. 277 TFUE. W przypadku gdyby Sąd oddalił te zarzuty mające na celu stwierdzenie nieważności, skarżące podnoszą również zarzut nielegalności na podstawie art. 277 TFUE wobec art. 186a i art. 187 rozporządzenia nr 1234/2007, na którym oparte są zaskarżone rozporządzenia oraz domagają się stwierdzenia tych przepisów rozporządzenia nr 1234/2007 a także zaskarżonych rozporządzeń.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (Dz.U. L 299, s. 1).

Postanowienie Sądu z dnia 30 marca 2012 r. — Atlantean przeciwko Komisji

(Sprawa T-125/08) (¹)

(2012/C 151/56)

Język postępowania: angielski

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 116 z 9.5.2008.

Postanowienie Sądu z dnia 27 marca 2012 r. — Atlantean przeciwko Komisji

(Sprawa T-368/08) (¹)

(2012/C 151/57)

Język postępowania: angielski

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 301 z 22.11.2008.

Postanowienie Sądu z dnia 26 marca 2012 r. — PhysioNova przeciwko OHIM — Flex Equipos de Descanso (FLEX)

(Sprawa T-501/09) (¹)

(2012/C 151/58)

Język postępowania: niemiecki

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 37 z 13.2.2010.

Postanowienie Sądu z dnia 28 marca 2012 r. — X Technology Swiss przeciwko OHIM — Brawn (X-Undergear)

(Sprawa T-581/10) (¹)

(2012/C 151/59)

Język postępowania: niemiecki

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 63 z 26.2.2011.